

هو الله - ای یاران و دوستان من در ایام رضوان...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (295) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 208

هو الله

ای یاران و دوستان من در ایام رضوان جشنی برپا نمودید و بزمی آراستید که آهنگ بدیعش بملاً اعلی رسید و ترانه عاشقانه اش بعالم بالا پیوست و سبب سرور و فرح روحانیان شد در این جهان فانی عاقبت هر باده صافی درد است و نهایت هر درمانی درد راحت وجدانی نه و مسرت دل و جانی نیست سراب اوهام است و آلام پی در پی در جمیع ایام بزمش رزم است جشنش ماتم شهدش زهر است لطفش قهر اما بزم روحانیان بهشت برین است و جشن ربانیان تجلی نور مبین حمد کنید خدا را که چنین محفلی آراستید و عیش و عشرتی خواستید و منجذب عالم بالاستید و از فضل و موهبت یزدان هر یک دریاستید در هر دم شکری نمائید و ذکری فرمائید و با چنگ و چغانه نغمه و آهنگی بلند نمائید تا جهانرا باهتزاز آرید و نفوس را همدم و همراز ملاً اعلی نمائید و علیکم
البهاء الابهی (ع ع)

ORIGINAL